

ALBRECHTICKÁ STŘELA

školní noviny ZŠ M. Albrechtice, okres Bruntál

listopad 2018

- Oslava 100. výročí ČSR
- Vyřezávání dýní
- Jak jsme si užili Halloween
- Začali taneční
- Jak se daří prvňáčkům
- Návod na podzimní věnec
- Poznávací kvízy
- Křížovka
- Úspěchy našich žáků
- Vtipy
- Rozhovor

Škola přivítala 25. října 2018
prezidenta Tomáše Garyka Masaryka.

Foto: Regína Hajná

Oslava 100. výročí vzniku ČSR

Stejně jako celá republika i naše škola oslavila stoleté výročí založení samostatné ČSR. Sešli jsme se v mírném předstihu, a sice už ve čtvrtek 25. října. Splnili jsme vše, co jsme vám v pozvánkách a na plakátech slibovali. Společně jsme si zazpívali a dozvěděli jsme se v kostce vše důležité, co onomu památnému dni, tedy 28. říjnu 1918, předcházelo a co následovalo. Přivítali jsme prezidenta Masaryka, zhlédli jsme neobyčejnou módní přehlídku, jež nás provedla jednotlivými trendy počínaje první republikou, i taneční vystoupení žáků devátých tříd. Nakonec zástupci jednotlivých ročníků popřáli naší republice vše, co do další „stovky“ potřebuje, a poté už byla na programu hymna, při které se ze zamračené oblohy začaly snášet dešťové kapky. Naštěstí byl venkovní program u konce a nastal čas přesunout se do vnitřních prostor školy. Tam na všechny zájemce čekali pedagogové i zaměstnanci nastrojení do historických kostýmů, a kdo měl čas a chuť, vyzkoušel své znalosti českých prezidentů a jiných slavných osobností, skládal puzzle ze státních symbolů, cestoval po slepé mapě či listoval starými kronikami. Jedna z nejúspěšnějších aktivit připomínala televizní pořad Kurňa, co to je? Zde si návštěvníci mnohdy marně lámali hlavy nad funkcí předmětů z dob našich babiček i prababiček. Poslední zastávkou bylo drobné občerstvení a pak už mohli všichni návštěvníci ozdobení trikolorami vyrazit zpět do svých domovů. My jsme si tento slavnostní den rozhodně užili a opravdu doufáme, že vy také.

Text: Renata Doležalová, foto Regína Hajná

Vyřezávání dýní

Svůj domov si mohou nyní prosvítit vydlabanými dýněmi všichni, kteří si udělali ve středu čas a navštívili výtvarnou učebnu naší školy. Celé odpoledne bylo příjemně nabitě dobrou náladou z kreativního tvoření. Pod rukama dětí, rodičů i prarodičů vznikaly zajímavé dýňové dekorace, které teprve po zapálení odhalí obrysy koček, netopýrů, ježibab a strašidelných masek. Pokud někdo zaváhal při vyřezávání drobných detailů, hned mu přispěchal na pomoc náš pan školník René Chmelař, který je znám svými vyřezávanými uměleckými výrobky. Samozřejmě nechybělo ani sladké pohoštění, kávačka a podzimní čaj. Domů jsme se rozcházelí všichni spokojeni, protože každý si odnášel originální výrobek.

To se mi to povedlo, co?

Text: Zdenka Závodná, foto: Jan Handlíř

Halloween

Halloween každoročně slaví miliony lidí po celém světě. Přestože v našich domácnostech tento svátek tradici nemá, děti ve školách si ho vždy s velkým nadšením užívají. V den oslav tohoto duchařského svátku proto i naši školu ovládli upíři, čarodějnice a všelijaká jiná strašidla. Projít se chodbou kolem některých tříd vyžadovalo dost velkou odvahu. Na oslavu Halloweenu se děti těšily a chystaly už před podzimními prázdninami. Učili jsme se písničky, vyráběli jsme netopýry a zdobili třídy pavučinami a pavouky. Halloween připadá na 31. října. My jsme ho ale slavili s jednodenním zpožděním, a tak 1. listopadu šla většina žáků do školy ráda. Třídy a chodby obsadili duchové, zombie a jiná monstra. Ti všichni slavili svůj svátek především v hodinách angličtiny. V nich jsme si povídali o historii Halloweenu, který je starý přes 2 000 let a jako první ho slavili Keltové. Ti věřili, že v předvečer Svátku Všech svatých se zjevují duchové. Aby je lidé od svých domovů odlákali, nechávali jim přede dveřmi nějaké jídlo nebo i víno a také se převlékali do kostýmů přízraků, aby skutečné duchy zmátli a ochránili sebe i své blízké.

Na oslavu se všichni pečlivě připravovali...

Text: Irena Vojkůvková, foto: Regína Hajná

Kromě povídání o historii jsme také luštili křížovky a kryptogramy, zpívali písničky, pouštěli si videa pro inspiraci nebo hráli různé hry. Angličtináři také vědí, že o Halloweenu je v Anglii a USA nejpoblíbenější a nejfrekventovanější věta: Trick – or Treat, což v překladu znamená Koledu nebo vám něco provedu.

Taneční devátých tříd

Žáci 9. tříd začali před čtyřmi týdny navštěvovat taneční hodiny pod vedením manželů Handlířových. Za tu dobu jsme si osvojili základní kroky polky, country, waltzu, cha-chy, blues a mazurky. Z těchto tanců pro nás byla rozhodně nejjednodušší mazurka, nejvíce jsme se pak potrápili při polce. Naši taneční učitelé nám tvrdí, že jsme moc talentovaní, všechno rychle pochopíme, a proto se naučíme nějaké otočky navíc. Kdyby jen tušili, jak nás po každé hodině příšerně bolí nohy! V pátek jsme dokončili první polovinu kurzu, už tedy také zvládáme valčík a tango. Držte nám palce, abychom při tom raz-dva-tři

Válíme polku, blues....

Text a foto: Pavlína Kostelníková

Vybarvi si dýni

Jak se daří prvňáčkům

Psací písmenka nám nedělají problém...

Text a foto: Irena Santariusová

Do školy chodí teprve dva měsíce a už dokážou číst, psát i počítat. V matematice sčítají, odčítají, porovnávají a znázorňují čísla do pěti. Používají na to obrázkové kartičky nebo barevné žetony. Také dovedou vymyslet slovní úlohu, což vyžaduje slovní zásobu a mluvit ve větách. V psaní zvládnou malé tvary samohlásek. Již brzy začnou psát do písanky, na kterou se velmi těší. Ale největší radost jim udělá Slabikář. To je přece první opravdická učebnice pro každého školáka. Prvňáčci už vědí, že pěkné čtení slabik a slov vyžaduje každodenní poctivou přípravu. Čtení si děti vylepšují formou her a soutěžení. Například hrajeme Na plácanou, Na zamrzlíka, Pexeso, hru Na marťany nebo Na ozvěnu. K aktivitám využíváme moderní pomůcky a technickou vybavenost třídy. Například dataprojektor s interaktivním programem, písmenkový koberec, barevné kostičky z pěny, pohádkové puzzle se slabikami a mnoho dalších pomůcek

Návod na podzimní věnec

Materiál: korpus slaměný nebo polystyrenový, mech, barevné listy, šípky, oříšky, šišky, obilím, plátky sušeného citrónu, stužky

Postup: Podle vlastní fantazie si vpichujeme přírodní materiál do korpusu. Můžeme použít tavicí pistoli a nakonec věnec ozdobíme stužkou.

Návod připravila Ema Tumová

Zvířecí kvíz od Davida

1. Jak se jmenuje největší masožravá šelma světa?

(kříženec lva a tygra):

- (A) Lider
- (B) Liger
- (C) Mega lev

2. Jaká je typická potrava Jaguára amerického?

- (A) Zebra
- (B) Tučňák
- (C) Aligátor

3. Jak se jmenuje nejmenší savec na světě podle hmotnosti?

- (A) Netopýrek thajský
- (B) Pískomílek
- (C) Bělozubka

4. Je pravda, že vlk obecný se živí i ovocem?

- (A) Ne
- (B) Ano
- (C) Jen v případě nouze

5. Kolik dokáže vlk obecný spotřebovat denně potravy?

- (A) 2,5 až 3 kg
- (B) 10 až 12 kg
- (C) 7 až 9 kg

Poznáš podzimní plody?

Poznávačku s fotografiemi pro vás připravil Miroslav Mroščák.

Zprávičky

Velká cena v šachu...

Velká cena Bruntálu v šachu se 17. listopadu vydařila albrechtickým šachistům.

V kategorii benjamínků vybojoval 1. místo Matyáš Grček, 4. místo Jan Veselý.

V mladších si nejlépe vedl František Veselý (6. místo), Lukáš Krótki (7. místo) a David Hudecz (8. místo). Ve starších žácích obsadil 4. místo David Štílec a 6. místo Daniel Živčák. Gratulujeme.

Cenu předal Vladimír Remek...

Do soutěže Czech Space Year 2018 připravenou Evropskou kanceláří pro vzdělávání o vesmíru ESERO (podporovanou Evropskou vesmírnou agenturou ESA) se zapojili i naši žáci. Soutěž prověřila znalosti soutěžících v oblasti přírodních věd, kosmonautiky a tří českých kosmických výročí – 10 let členství ČR v ESA, 40 let od letu kosmonauta Vladimíra Remka, 40 let od vypuštění první československé družice Magion 1. Tereza Kubiszová postoupila do národního kola a kategorii 6. – 7. tříd obsadila krásné první místo. Blahopřejeme.

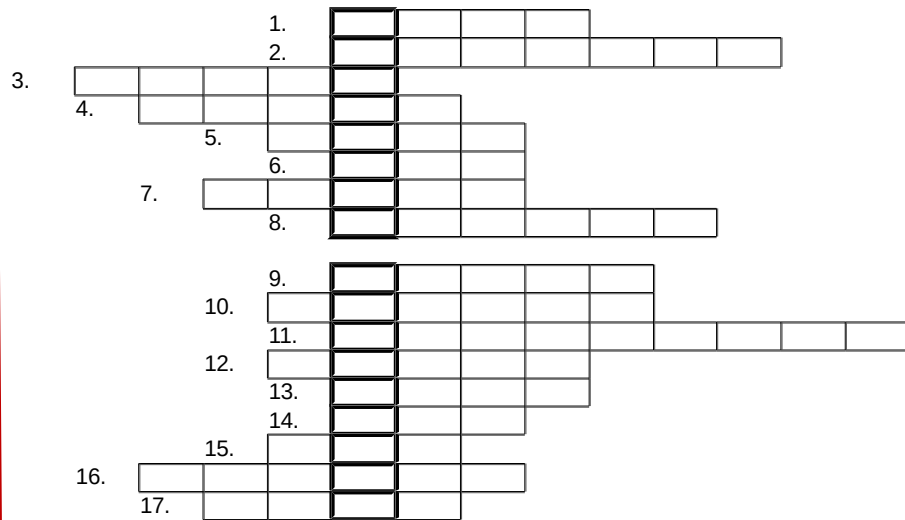
Vítězové chemické soutěže...

V pátek 16. listopadu se mezi sebou utkali žáci devátých tříd v chemické soutěži.

Ve školním kole „Hledáme nejlepšího mladého chemika ČR“ si nejlépe vedla a 1. místo obsadila Eliška Baránková z 9. A, 2. místo patří Lence Křištofově z 9. B, 3. místo vybojoval Dan Švec z 9. A, 4. místo patří Kláře Krasové z 9. A. Do krajského kola postupují první tři soutěžící.

Křížovka

1. Zvíře chované pro vlnu
2. Dopravní prostředek používaný na farmě
3. Zvíře s krunýřem
4. Fialová kráva
5. Bylinka s příchutí peprmintu
6. Zvíře, které chodí pozadu.
7. Malý cizopasník, který cizopasí v kožichu zvířat.
8. Savec, který nosí své mláďata v kapse na břiše.
9. Nejmenší psovitá šelma.
10.je soubor vylisovaných rostlin.
11. Lichokopytník, který váží kolem 2300kg a má dva rohy.
12. Hlodavec podobný veverce.
13. V čem se převáží zvířata.
14. Největší jelenovitý savec.
15. Ptáček se žlutýmnosem.
16. Nejedovatý had s obojky.
17. Přístroj, který mele mouku.

Tajenka zní:

Vtipy

Dýňová polévka

1 dýně – hokaido nebo máslová, 2 mrkve, 5 stroužků česneku, 500 a 600ml vody nebo zeleninového vývaru, 100 ml smetany ke šlehání, 1 lžička skořice, sůl, pepř, dýňový olej.

Postup:

Předehejte troubu na 180 stupňů.

Dýňi rozkrojte, vydlabejte z ní semínka, položte na plech vyložený pečicím papírem, mrkev očistěte, nakrájejte na menší kousky, stroužky česneku nechejte v celku. Zeleninu potřete trochou oleje a dejte péct, dokud není měkká asi 30 – 45 minut. V polovině pečení vyjměte česnek, je hotový rychleji, aby se nespálil.

Upečenou dýňi oloupejte, hokaido se loupat nemusí, dejte do hrnce společně s mrkví a česnekem, rozmixujte tyčovým mixérem do hladka. Přidejte vodu nebo vývar nechejte vařit asi 10 minut. Nakonec polévku ještě jednou rozmixujte, aby byla hladší. Přidejte smetanu a skořici, osolte, opepřete podle chuti. Nakonec pokapejte pár kapkami dýňového oleje. Do hotové polévky můžete přidat opečené kousky chleba. Dobrou chuť.

DOBROU CHUŤ....

Rozhovor s paní učitelkou Irenou Vojkůvkovou

1. Proč jste přišla učit na naši školu?

Vystudovala jsem učitelství anglického jazyka, a přestože učím už déle než 15 let, zatím jsem měla zkušenosti jen s výukou dospělých nebo středoškoláků. Příležitost vyzkoušet si učit současnou mladou generaci, navíc na škole, kterou jsem kdysi sama navštěvovala, pro mě byla výzva. Zajímalo mne, jací žáci jsou, jestli je učení baví, jestli se dají motivovat. Děti zatím poznávám a snažím se přijít na to, jak jim angličtinu a smysl jejího učení nejlépe podat, vysvětlit, jak je inspirovat nebo nadchnout. Někdy je to trochu obtížné, ale jindy mám z hodiny a spolupráce s dětmi opravdu radost.

2. Dělal jste jinou zajímavou práci než vyučovat anglický jazyk?

Ano, studovala jsem i žurnalistiku a pracovala jsem v České televizi, kde jsem v regionálním zpravodajství editovala a moderovala Události. Byla to práce náročná, ale moc zajímavá a pestrá. Jeden den natáčíte povodně nebo sněhové bouře, jindy navštívíte místa, na která byste se jinak neměli šanci podívat, a také jsem se setkala s mnoha výjimečnými lidmi. Třeba s prezidentem Slovenska, prezidentem Evropské unie a díky velkému štěstí jsem mohla krátce mluvit i s belgickou královnou Paolou, to byl pro mne opravdu nezapomenutelný zážitek. Velmi ráda jsem ale také natáčela tady v albrechtické škole. Několikrát jsem připravovala reportáž o panu Hrubém, například o jeho předvánoční cestě do Vatikánu, kam se podíval i se svými žáky. Vysílali jsme i oslavu 50. narozenin pana ředitele Knappa, když mu před školou přáli všichni učitelé i žáci nebo příspěvek o návštěvě pana Zaviačiče a soustředění českých reprezentantů v psaní na klávesnici.

3. Kde jste se tak dobře naučila mluvit anglicky?

V době, když jsem chodila do školy, se jako povinný jazyk vyučovala ještě ruština, proto jsem s angličtinou začínala v kurzech v Krnově, kam jsem dojížděla už od 3. třídy. Rodiče mě v učení podporovali, a tak jsem byla moc ráda, když mi zaplatili i kurz s rodilými mluvčími. Později jsem se seznámila s jedním studentem z Holandska, který mě moc inspiroval. Ve 20 letech uměl plynule mluvit pěti jazyky – kromě svého rodného jazyka mluvil výborně i anglicky, německy, francouzsky a vlámsky. S ním jsem se naučila mluvit běžným jazykem, automaticky, bez obav a bez ostychu. A pak v průběhu studia jsem strávila 3 měsíce v kanadském Torontu a v roce 2002 půl roku ve Spojených Státech, v New Yorku. Tam jsem mimo jiné pracovala i v jamajsko-americkém fast foodu. Denně ho navštěvovaly desítky amerických rodin různého původu s různým přízvukem. V tamním prostředí se jazyk učí nejlépe.

4. Ve které učebně se vám nejlíp vyučuje?

Dobře se mi vyučuje ve všech učebnách. Vybavení v místní škole je na úžasné úrovni a nabízí všechno, co si učitel jazyků může přát a žáci dobře využívat. Sluchátka, interaktivní tabule, tablety – to všechno při výuce pomáhá a myslím, že žáky i baví. Nejčastěji mám hodiny v komunitním centru v půdní vestavbě a atmosféru v podkroví mezi trámy mám moc ráda. Je to tam jiné než v běžné třídě – více rodinné. K dokonalosti toho místa chybí už jenom krb ☺.

5. Jaké máte koníčky?

Mým největším koníčkem je cestování. Ráda poznávám zajímavá místa na vlastní oči. Znat svět jen z televize nebo z počítače mi nestačí. Člověk zažije spoustu zajímavých věcí, získá zkušenosti i nadhled a ledacos ho překvapí nebo posune dál. Myslím, že cestování – nejen do turistických destinací - je nejlepší způsob, jak poznat svět a vlastně i život a jak se naučit vnímat spoustu věcí s nadhledem. A k cestování nebo práci v zahraničí je třeba angličtina. Věřím, že až do světa vyrazíte vy – žáci naší školy, že se díky znalostem z angličtiny nejen neztratíte, ale získáte také nové přátele nebo v budoucnu třeba i skvělé zaměstnání.

Za spolupráci děkujeme: paní učitelce Ireně Vojkůvkové a paní učitelce Renatě Doležalové.

Časopis připravili: Jan Handlír, Ema Tůmová, Miroslav Mroščák, David Štilcecz, Táňa Kurečková, Regína Hajná